

«ΒΑΠΤΙΣΜΑ»

τῆς κ. Άννας Μπουρδάκου,
μέλους τοῦ Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

Οἱ ὁπαδοί τῆς ἐταιρίας «Σκοπιά» καλοῦνται ἀπό τόν «πιστό καί φρόνιμο δοῦλο» νά βαπτιστοῦν, ἐπισημοποιώντας κατ' αὐτό τόν τρόπο ὅτι ἀνήκουν πλέον ὀλοκληρωτικά στήν ὀργάνωση. Τό «βάπτισμα» αὐτό εἶναι τελείως διαφορετικό ἀπό αὐτό πού κηρύττει ἡ Ἁγία Γραφή. Εἶναι τό «βάπτισμα» τῆς «Σκοπιάς», ἡ ὁποία ὁμως δέν διστάζει νά τό ὀνομάζει χριστιανικό. Θά παρουσιάσουμε κείμενα τῆς ἐταιρίας, ὥστε νά μὴν ὑπάρξει ἀμφιβολία γιά τό πῶς ἐννοεῖ καί διδάσκει ἡ «Σκοπιά» τό χριστιανικό βάπτισμα καί γενικῶς, ὄλο τό θέμα περὶ βαπτίσματος.

1934. «Σκοπιά», 15-9-34: «Ἡ κατάδυση στό νερό εἶναι ἀπλῶς σύμβολο, ὅτι κάποιος ἔκανε καθιέρωση ἢ ὅπως θά λέγαμε σήμερα ἀφιέρωση νά πράξει τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί αὐτό δέν εἶναι ἀνάρμοστο. Οἱ Ἰωναδαβίτες κατενθουσιάσθησαν».

1958, 64. «Γεννηθῆτω τό θέλημά σου», σελ. 150-151: «Τό ἐν ὕδατι βάπτισμα πού εἶχε ἀρχίσει μέ τόν Ἰησοῦ εἶναι τό βάπτισμα ὄλων ὅσοι πιστεύουν σ' αὐτόν καί στόν οὐράνιο Πατέρα του ὄλων ὅσοι πιστεύουν καί προβαίνουν σέ χριστοειδή ἀφιέρωση νά πράξουν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ».

Τό βάπτισμα τῆς «Σκοπιάς», ὅπως αὐτή τό περιγράφει εἶναι σύμβολο ἀφιέρωσης στόν Ἰεχωβά. Αὐτό διδάσκονται οἱ ὁπαδοί καί μάλιστα ὁ «πολύς ὄχλος», οἱ «Ἰωναδαβίτες» ὅπως τούς ὀνομάζει ἡ ἐταιρία, γιατί γιά τούς 144.000 ἰσχύει ἕνα ἄλλο βάπτισμα.

1967. «Ὁ Λόγος μου εἶναι Λύχνος...», σελ. 220: «Διατύπωσης τοῦ χριστιανικοῦ βαπτίσματος. Ὡς χριστιανός μάρτυς τοῦ Ἰεχωβά ἐκτιμῶ ὅτι ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι ὁ γραπτός Λόγος τοῦ Θεοῦ... καί ὅτι ἡ ζωηρή

ἐπιθυμία μου εἶναι νά ζῶ σέ πλήρη ἀρμονία μέ τό θέλημά του. Γι' αὐτόν τόν λόγο ἔχω ἀφιερωθῆ χωρίς ἐπιφύλαξη στόν Ἰεχωβά Θεό μέσω τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί εἶμαι στήν κυριότητά του νά κάμω τό θέλημά του. Εἶναι ἐπίσης ἐπιθυμία μου νά ἐργάζομαι στενά μέ τήν ὀρατή ὀργάνωση τοῦ Ἰεχωβά».

1968. «Ἡ Ἀλήθεια πού ὀδηγεῖ στήν αἰώνια ζωή», σελ. 183: «Τί σημαίνει τό χριστιανικό βάπτισμα; Δέν εἶναι ἀπόπλυσις ἀμαρτιῶν. Μᾶλλον εἶναι μία δημόσια ἐκδήλωσις πού πιστοποιεῖ ὅτι ἕνα ἄτομο ἔκαμε μία ἱεροπρεπή ἀφιέρωση στόν Ἰεχωβά καί προσφέρεται νά κάμει τό θέλημά του».

Κατά τόν «δοῦλο», τό βάπτισμα εἶναι μία δημόσια ἐκδήλωση -πού θυμίζει κοσμικές ἐκδηλώσεις- μέ τήν ὁποία ὁ μέλλων ὁπαδός διακηρύττει ὅτι ἀφιερώνεται στόν Ἰεχωβά Θεό, γιά νά κάνει τό θέλημά του καί ὄχι μόνο, ἀλλά σέ στενή πάντοτε συνεργασία μέ τήν ὀρατή ὀργάνωσή του. Μέ τόν τρόπο αὐτό δηλώνει δημόσια τήν πλήρη ὑποταγή του στή «Σκοπιά». Αὐτή, λοιπόν, τῆ «δήλωση» ὀνομάζει ἡ «Σκοπιά» «χριστιανικό βάπτισμα». Κατ' ἀρχήν, ἡ ὀργάνωση ψεύδεται ὅταν ἀναγκάζει τόν ὑποψήφιο γιά τό βάπτισμα νά ὀμολογεῖ δημόσια, ὅτι ἐπιθυμεῖ «ὡς χριστιανός μάρτυς τοῦ Ἰεχωβά», ἐφ' ὅσον ἀνήκει στόν «πολύ ὄχλο» καί γνωρίζει πολύ καλά ὅτι δέν συγκαταλέγεται στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὡς μέλος τοῦ σώματός του. Ἄρα δέν εἶναι χριστιανός, οὔτε ἀκόμη καί κατά τῆ «Σκοπιά», ἡ ὁποία τόν ὀνομάζει Ἰωναδαβίτη, Γαβαωνίτη κ.ἄ.

1973. «Ἀληθινή Εἰρήνη καί ἀσφάλεια...», σελ. 185: «Τό βάπτισμα = σωτηρία, ἀλλά δέν εἶναι γραφικό νόημα τοῦ βαπτίσματος».

Ψεύδεται και πάλι ή «Σκοπιά» όταν, στη δήλωση του βαπτίσματος τονίζεται ή εκτίμηση στην άγια Γραφή, τον γραπτό λόγο του Θεού. Η άγια Γραφή όμως μάς διδάσκει ότι το βάπτισμα σώζει τον άνθρωπο από την αμαρτία και το θάνατο, τον αναγεννά πνευματικά, τον κάνει αληθινό Χριστιανό, αφού γίνεται μέλος του σώματος του Χριστού, νέα κτίση εν Χριστώ Ίησού (Ρωμ. ΣΤ' 1-2, Α' Πέτρου Γ' '20-21).

1983. «Ενωμένοι στη λατρεία του μόνου αληθινού Θεού», σελ. 95: «Άνθρωποι απ' όλη εκείνη την περιοχή άκουσαν τι είπε ο Ιωάννης, ομολόγησαν φανερά τις αμαρτίες τους και βαφτίστηκαν απ' αυτόν στον Ιορδάνη. Αυτό το βάπτισμα ήταν για τους Ιουδαίους».

Σελ. 97, 98: «Ο Ίησούς υποβλήθηκε και σ' ένα άλλο βάπτισμα το οποίο είχε εξεικονιστεί από το βάπτισμά του στο νερό. Ήξερε ότι το έργο που του ανέθεσε ο Θεός θα οδηγούσε στην κατάθεση της ανθρώπινης ζωής του σαν θυσίας αλλά ότι θα ανασταίνονταν σαν πνεύμα την Τρίτη ημέρα. Μίλησε γι' αυτό σαν να ήταν βάπτισμα. Αυτό το βάπτισμα άρχισε το 29 μ. Χ. αλλά ολοκληρώθηκε μόνο όταν πέθανε και αναστήθηκε. Όσοι θα βασιλεύσουν με τον Χριστό στην ουράνια βασιλεία του πρέπει παρόμοια να βαφτιστούν στο θάνατο. Στον θάνατό τους καταθέτουν για πάντα την ανθρώπινη ζωή τους όπως έκανε ο Χριστός. Και στην ανάστασή τους ενώνονται μαζί του στην ουράνια κυβέρνηση. Αυτό είναι ένα βάπτισμα που γίνεται, όχι από κάποιον άνθρωπο, αλλά από τον Θεό μέσω του Ουράνιου Γιού του».

1985. «Σκοπιά», 15-2-85, σελ. 13: «Το Γαλάτας Γ' 26 περιορίζεται στους (χρισμένους) Χριστιανούς που έχουν μεσίτη τον Χριστό».

Είναι κατ' αρχήν σαφές τό μήνυμα της εταιρίας προς τον «πολύ όχλο» ότι τον Ίησού Χριστό έχουν ως μεσίτη μόνον οί «χρισμένοι χριστιανοί». Επίσης και τά δύο παραπάνω κείμενα παραθέτουν τή

διδασκαλία της εταιρίας για τήν ύπαρξη δύο διαφορετικών βαπτισμάτων. Ένα βάπτισμα για τον «πολύ όχλο» και ένα άλλο για τους 144.000 «χρισμένους».

«Πλούτη», σελ. 151: «Είναι αναγκαίον δι' εκείνον ό οποίος σήμερα ομολογει ότι είναι Ιωναδάβ ή άτομον άγαθής διαθέσεως προς τον Θεόν να βαπτισθῆ εις τό ύδωρ; Τό τοιοῦτον είναι μία όρθή και αναγκαία πράξις ύπακοῆς εκ μέρους εκείνου ό οποίος έχει καθιερώσει έναντόν, δηλαδή έχει συμφωνήσει ή έχει κάμει διαθήκην μετά του Θεού να πράξη τό θέλημά του».

Σελ. 152: «Τό εν ύδατι βάπτισμα δέν εκπλύνει ή καθαρίζει τινά από τήν αμαρτία ή όποια είναι αποτέλεσμα εις τον άνθρωπον εξ αιτίας της παρακοῆς του Άδάμ».

Σελ. 153: «Η τοιαύτη εντός του ύδατος κατάδυσις είναι όρθή δι' όλα τά άτομα τά όποια καθιερώθησαν εις τον Θεόν να πράξουν τό θέλημά του. Όσοι θά συμμεθέξουν εις τάς ουρανίους εύλογίας και θά γίνουν μέλη του βασιλικού οίκου πρέπει να υποβληθούν εις άλλο βάπτισμα, όχι δι' ύδατος, αλλά βαθυτέρας σημασίας. Εν σχέσει μέ τό βάπτισμα εκείνων οί όποιοι θά είναι εκ της ουρανίου οργανώσεως αί Γραφαί λέγουν, “Η άγνοείτε ότι όσοι έβαπτίσθημεν εις Χριστόν Ίησού, εις τον θάνατον αυτού έβαπτίσθημεν;...”, Ρωμ. ΣΤ' 3-6».

Σελ. 154: «Τούτο σημαίνει ότι οί αληθείς και πιστοί όπαδοί του, πρέπει να αποθά- νουν ως ό Ίησούς Χριστός απέθανε, δηλαδή θάνατον θυσιαστικόν διά να αναστηθούν εις όμοιότητα του Κυρίου Ίησού κατά τήν ανάστασιν. Οί άγαθής διαθέσεως άνθρωποι οί όποιοι όρίζονται ως Ιωναδαβίται δέν έχουν μέρος εις τό βάπτισμα εις τον θάνατο του Ίησού. Η έλπίς των είναι τελείως διά γήινη ζωήν. Μόνον εκείνοι οί όποιοι αναλαμβάνουν να ακολουθήσουν και ακολουθούν εις τά ίχνη του Ίησού μέ τήν έλπίδα να αποτελέσουν μέλη του βασιλικού οίκου, πρέπει να βαπτισθούν εις τον θάνατον του Ίησού Χριστού».

Τό κήρυγμα τῆς ἐταιρίας ὡς πρὸς τὸ βάπτισμα εἶναι διδασκαλίες ἀνθρώπων, ἐκτὸς ἀγίας Γραφῆς. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολή του (Ἐφεσ. Δ' 4-5) λέγει: «Ἐν σῶμα καὶ ἔν Πνεῦμα καθὼς καὶ προσεκλήθητε μὲ μίαν ἐλπίδα τῆς προσκλήσεώς σας, εἰς Κύριος μία πίστις, ἔν βάπτισμα». Εἶναι σαφές ὅτι δὲν ὑπάρχουν δύο βαπτίσματα, ἀλλὰ ἓνα. Ἐπομένως ἡ ἀπαξίωση τῆς «Σκοπιᾶς» στὸν Γραφικὸ λόγον ἐπιβεβαιώνεται γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά. Ὅσο δὲ στὴν ἐπιστολή πρὸς Γαλάτας (Γαλ. Γ' 26) ὁ ἀπόστολος Παῦλος, κηρύττοντας τὴν ἀλήθεια, δὲν περιορίζει τὸν ἀριθμὸ τῶν πιστῶν, οὔτε κάνει διακρίσεις καὶ διαχωρισμὸ τους σὲ ἄλφα καὶ σὲ βῆτα κατηγορία. Διαβάζομε συγκεκριμένα στὸ ἐδάφιο 26-29: «Διότι πάντες εἴσθε υἱοὶ Θεοῦ διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Δὲν εἶναι πλέον Ἰουδαῖος οὐδέ Ἕλληνας, δὲν εἶναι δούλος οὐδέ ἐλεύθερος, δὲν εἶναι ἄρσεν καὶ θῆλυ, διότι πάντες σεῖς εἴσθε εἰς ἔν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἐάν δὲ εἴσθε τοῦ Χριστοῦ, ἄρα εἴσθε σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ, καὶ κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν κληρονόμοι». Ἀκόμη διαβάσαμε στὸ κείμενο τῆς «Σκοπιᾶς» ὅτι τὸ βάπτισμα τὸ ξεχωριστό γιὰ τοὺς «χρισμένους», προϋποθέτει νὰ εἶναι ἀληθεῖς καὶ πιστοὶ ὀπαδοὶ τοῦ Χριστοῦ. Τί μάς λέγει ἡ «Σκοπιᾶ»; Ὅτι ὁ «πολύς ὄχλος» ὁ ὁποῖος δὲν μετέχει σ' αὐτὸ τὸ βάπτισμα, δὲν εἶναι πιστοὶ ὀπαδοί, εἶναι ἄπιστοι;

1995. «Γνώση», σελ. 176: «Τὸ βάπτισμα "στο ὄνομα τοῦ Πατέρα" καταδεικνύει ὅτι τὸ άτομον ποὺ βαπτίζεται δέχεται ολόκαρδα τὸν Ἰεχωβά Θεὸ ὡς τὸν Δημιουργὸ καὶ τὸν δικαιοματικὸ Κυρίαρχο τὸν σύμπαντος. Τὸ άτομον ποὺ βαπτίζεται στο ὄνομα τοῦ Γιού σημαίνει ὅτι ἀναγνωρίζει τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ -καὶ κυρίως τὴ λυτρωτικὴ Του θυσία- ὡς τὸ μόνον μέσον σωτηρίας ποὺ παρέχεται ἀπὸ τὸν Θεόν. Τὸ βάπτισμα στο ὄνομα τοῦ ἁγίου πνεύματος, υποδηλώνει ὅτι ὁ υποψήφιος γιὰ βάπτισμα ἀναγνωρίζει τὸ ἅγιον πνεῦμα

δηλαδή τὴν ενεργὴ δύναμη τοῦ Ἰεχωβά, ὡς τὸ μέσον ποὺ χρησιμοποιεῖ ὁ Θεὸς γιὰ νὰ ἐπιτελεῖ τοὺς σκοποὺς Του καὶ γιὰ νὰ ἐνδυναμώνει τοὺς ὑπηρέτες Του προκειμένου νὰ κάνουν τὸ δίκαιον θέλημά Του σὲ συνταύτιση μὲ τὴν κατευθυνομένη ἀπὸ τὸ πνεῦμα ὁργάνωσή Του (Γέν. 1, 2, Ψαλμ. 104' 30, Ἰωάν. 14' 26, 2 Πέτρον 1' 21).

Τὰ τέσσαρα αὐτὰ ἐδάφια, ποὺ παραθέτει ἡ «Σκοπιᾶ» δὲν ἐκφράζουν οὔτε στὸ ἐλάχιστον, αὐτὰ τὰ ὁποῖα κηρύττει οὔτε ὁμιλοῦν περὶ «ὁργανώσεως». Τὸ ἐδάφιο: Γέν. Α' 2, μάς παρουσιάζει τὴν δραστηριότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατὰ τὴν δημιουργία τοῦ κόσμου. Στὸν Ψαλμὸ ΡΔ' 30, πάλι, τονίζεται τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα κατὰ τὴν δημιουργία. Στὸ ἐδάφιο: Ἰωάννου ΙΔ' 26, ὁμιλεῖ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ λέγει: «Ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ὁποῖον θέλει πέμψει ὁ Πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος θέλει σὰς διδάξει πάντα, καὶ θέλει σὰς ὑπενθυμίσει πάντα ὅσα εἶπον πρὸς ἐσάς». Τί προσπαθεῖ νὰ ἐπιβάλλει ἡ «Σκοπιᾶ» στοὺς ὀπαδοὺς της; Προφανῶς, ἐπιδιώκει νὰ ἐδραιώσει τὴν αὐθεντία της ὡς ἀγωγὸ τοῦ Θεοῦ. Ὅμως τὰ λόγια αὐτὰ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς τὰ ἀπευθύνει στοὺς ἀποστόλους Του. Ποιὰ ὁμως σχέση ἔχουν οἱ ἀπόστολοι μὲ τὸν Κ. Ρώσσελ, τὸν ἰδρυτὴ τῆς «Σκοπιᾶς», ὁ ὁποῖος ἐμφανίζεται τὸ 1870 μὲ ἓνα μικρὸ βιβλικὸ κύκλον καὶ τὸ 1879 ἐκδίδει γιὰ πρώτη φορά τὴν «Σκοπιᾶ»; Μήπως ἡ «Σκοπιᾶ» κηρύττει τὴν ἀλήθεια, ἢ μήπως ἔχει ἀποστολικὴ διαδοχὴ καὶ διδαχὴ ὡστε νὰ ἐπικαλεῖται αὐτὸ τὸ ἐδάφιο; Ἀσφαλῶς ὄχι στερεῖται καὶ τῶν δύο. Ὅσο γιὰ τὸ ἐδάφιο: Β' Πέτρον Α' 21, ὁ ἀπόστολος ἐδῶ μάς λέγει καὶ μάς ἐφιστὰ τὴν προσοχή: «Διότι δὲν ἦλθε ποτε προφητεία ἐκ θελήματος ἀνθρώπου ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ». Τὸ συγκεκριμένο ἐδάφιο φωτογραφίζει τὴ «Σκοπιᾶ» πρὸς

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ WICCA¹

του κ. Ιωάννου Μηλιώνη.

(β' μέρος)

Από μέρους του, ο Γκάρντνερ ενσωμάτωσε: 1) Στοιχεία από τη Μασονία, -όπως κάλυψη των ματιών, μύηση, μυστικότητα και βαθμούς ιεροσύνης-, και 2) αντικείμενα - σύμβολα από τα Ταρῶ, -όπως ράβδους, δισκοπότηρα και την πεντάλφα, κλεισμένη σ' ένα κύκλο, που για τους Wiccans αντιπροσωπεύει ὅ,τι για τους Χριστιανούς ὁ Σταυρός.

Ὁ Γκάρντνερ ἐπίσης προσέθεσε μερικές προσωπικές του τάσεις (βίτσια). Μία ἦταν ἡ προτίμησή του σὲ ἀρχαίους βερμπαλισμούς. Ἄλλη ἦταν ἡ ροπή του πρὸς τὸν γυμνισμό. Ὁ Γκάρντνερ ἀνήκε σὲ μία κοινότητα γυμνιστῶν τοῦ 1930 καὶ καθόρισε ὅτι πολλές τελετὲς τῶν Βικανῶν θὰ τελοῦνταν χωρὶς ἐνδυμασία. Αὐτὸ εἶναι σπάνιο, ἀκόμα καὶ ἀνάμεσα στοὺς μυστικιστές. Καμία ἀρχαία παγανιστική θρησκεία δὲν εἶναι γνωστό, οὔτε ὑπῆρχε φήμη, ὅτι ὑπαγόρευε οἱ τελετὲς νὰ τελοῦνται χωρὶς ρούχα. Μερικοὶ νεωτερισμοὶ τοῦ Γκάρντνερ ἔχουν σεξουαλι-

κὰ στοιχεῖα, κι ἀκόμα στοιχεῖα δουλείας καὶ πειθαρχίας. Τὸ τελετουργικὸ σὲξ ποὺ ὁ Γκάρντνερ ἀποκαλοῦσε ἢ «Μεγάλη Τελετή» καὶ ποὺ ἐπίσης εἶναι σὲ μεγάλο βαθμὸ ἀγνωστο στὴν ἀρχαιότητα, ἦταν μέρος τῆς Τελετουργίας τοῦ Μπελτάν καὶ ἄλλων ἐορτῶν (ἀν καὶ πολλοὶ ἀναπαριστοῦσαν τὴν πράξη μὲ ἕνα ξίφος -ἄλλη μιὰ ἀπὸ τὶς προτιμήσεις τοῦ Γκάρντνερ- καὶ ἕνα δισκοπότηρο). Ἄλλες τελετὲς γίνονταν μὲ τὸ δέσιμο καὶ τὸ μαστίγωμα τῶν μνημένων καὶ τελετὲς ὅπου ἐφαρμόζεται τὸ «πενταπλὸ φιλί» στὰ πόδια, στὰ γόνατα, «στὴ μήτρα» (σύμφωνα μὲ πληροφορίες ἀπὸ ἕνα Βικανό, αὐτὸ εἶναι ἕνα σχετικὰ σεμνὸ σημεῖο, πάνω ἀπὸ τὸ ἡβικό ὄστουν), στὸ στήθος καὶ στὰ χεῖλη.

Ὁ Χοῦτον γκρέμισε ἀποτελεσματικὰ τὴν ἀντίληψη ποὺ διατηροῦσαν οἱ Wiccans καὶ ἄλλοι, ὅτι βασικὰ παγανιστικὰ ἀρχαία ἔθιμα ὑπῆρχαν κάτω ἀπὸ μεσαιωνικὲς Χριστιανικὲς τελετὲς. Ἡ ἐρευνά του ἀποκαλύπτει ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ λίγες παραδόσεις, ὅπως ἡ διακόσμηση μὲ πρασινάδες τὰ

1. Γουϊκα ἢ Βίκα.

ἀποφυγὴν, ἢ ὅποια κηρύττει ἐντάλματα ἀνθρώπων καὶ ψευδοπροφητεῖες, ὡς ἐκ τούτου δὲν συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν ἀγίων. Μὲ ἐωσφορική ὅμως ἔπαρση ἢ ὀργάνωση, σὰν νὰ εἶναι ἐντολοδόχος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὀδηγεῖ τὸν ὑποψήφιο πρὸς τὸ «βάπτισμα», ἀφοῦ προηγουμένως ἔχει τελειῶσει τὴν ἐκπαίδευσή του μὲ τὴν μελέτη τῶν βιβλίων της. Ἔτσι, λοιπόν, μὲ ἀλλοιωμένη τὴ σκέψη του, ὥστε νὰ δέχεται τὴν ὁποιαδήποτε τροφή τοῦ «δούλου» δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ συνειδητοποιήσει ποῦ βαδίζει, ἀπὸ ποιὸν ὀδηγεῖται

καὶ σὲ τί ὠφελεῖται. Ἡ πραγματικότητα εἶναι ὅτι αὐτὴ ἢ κατάδυση στὸ νερὸ δὲν εἶναι ἄλλο τι ἐκτὸς τῆς ὑπογραφῆς του γιὰ τὴν κατάταξή του στὸν κατάλογο τῶν ὀπαδῶν τῆς «Σκοπιᾶς». Δὲν εἶναι Χριστιανός, δὲν εἶναι βαπτισμένος εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅπως ἀνέθεσε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς στοὺς ἀποστόλους νὰ κάμουν. Καὶ ἐκεῖνοι μὲ τὴ σειρά τους παρέδωσαν αὐτὸ τὸ βάπτισμα στοὺς διαδόχους τους, ὥστε μ' αὐτὸ νὰ συγκροτεῖται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἀνά τοὺς αἰῶνες.